

ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ

τεύχος 4ο

Ιούλιος — Αυγούστος 1987

Διμηνιαία έκδοση

του Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος

«ΥΓΕΙΑΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ»

ΕΣΔΝΕ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Εθνικός Σύνδεσμος
Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος
Πύργος Αθηνών, Γ' κτίριο, 2ος όροφος
Μεσογείων 2 115 27 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 77 02 861

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ε. Δημητρίου
Κ. Καλανταρίδου
Β. Λανάρα
Μ. Μαλγαρινού

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μαρία Μαλγαρινού
Καθηγήτρια ΤΕΙ Αθηνών
Πύργος Αθηνών - Γ' Κτίριο
2ος όροφος - 115 27 ΑΘΗΝΑ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φωτοστοιχειοδεσία - Σχεδιασμοί
Εξώφυλλο - Εκτύπωση

ΕΒΗΤΑ
medical arts

εταιρεία ιατρικών
γραφικών τεχνών
και δημοσιότητας

Κατεχάκη & Αδριανείου 3 - 115 25 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 67 14 371 - 67 14 340

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Νοσηλεύτριες/-ές _____ 1000 δρχ.
Σπουδάστριες/-ές _____ 500 δρχ.
Οργανισμοί - Εταιρείες-
Βιβλιοθήκες _____ 1500 δρχ.
Εξωτερικό _____ 15 \$
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ 170 δρχ.

1. Προκήρυξη για το AIDS που εκδόθηκε με κοινή απόφαση του ICN και της WHO 119
2. Αγώνας κατά του καπνίσματος.
Εργασία Νοσηλευτικής Διαφώτισης
Λαμπρινή Π. Αλατσάκη 122
3. Προβλήματα νεφροπαθούς που χρειάζεται τεχνητό νεφρό και ο ρόλος της νοσηλεύτριας
Σ. Μπαρκονίκου-Βασιλάτου 132
4. Το Παιδί και η Τηλεόραση
Δημακοπούλου Φρειδερίκη 137
5. Ενημέρωση 144

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Δημακοπούλου Φρειδερίκη

Προϊσταμένη του Γενικού Νοσοκομείου
Βορείας Αττικής Παλ. Πεντέλη

Από το 1950 περίπου η τηλεόραση αποτελεί ένα από τα λεγόμενα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αποτελεί στην εποχή μας σπουδαίο μέσο διαπαιδαγώγησης των ανθρώπων. Η αποστολή της είναι σημαντική και αποτελεσματική. Ως επαναστατικό φαινόμενο που είναι, αποτελεί είσοδο του κόσμου σε κάθε χώρο, όπου υπάρχει τηλεοπτικός δέκτης. Ο άνθρωπος πλέον δεν είναι ανάγκη να βγει από το δωμάτιό του, για να συναντήσει τον κόσμο γιατί έρχεται ο κόσμος σ' αυτόν.

Είναι ένα παράθυρο, που βλέπει όχι μόνο στο δρόμο ή στην εξοχή, αλλά σ' ολόκληρο τον πλανήτη, ακόμα και στο διάστημα. Από το παράθυρο αυτό κάθε άνθρωπος μπορεί να βλέπει και να πληροφορείται αμέσως κι απ' ευθείας τα πάντα. Γι' αυτό και ο Βρετανικής καταγωγής Αμερικανός Άλισταιρ Κουκ, από τους καλύτερους μελετητές των συγχρόνων προβλημάτων, σε μια συνέντευξή του στην επιθεώρηση «Αμερικανικά Νέα», ασχολούμενος με την επίδραση που έχει η τηλεόραση στη ζωή, τονίζει μεταξύ των άλλων: «Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η τηλεόραση επέτρεψε σε μια γενεά ανθρώπων να ενημερωθούν πολύ περισσότερο από τις προηγούμενες και να ξέρουν περισσότερα από τους προγόνους τους».

Η τηλεόραση είναι ένας δάσκαλος, που εισέρχεται αυτόκλητος εις όλα τα σπίτια, που διαθέτουν συσκευή λήψεως. Δε ρωτά κανένα αν τον θέλουν ή όχι. Είναι ο σύγχρονος κατακτητής και κυρίαρχος του κόσμου. Είναι ο μεγαλύτερος παιδευτής. Είναι μια ακαταμάχητη δύναμη, στην εξουσία της οποίας υποτάσσονται τα πάντα. Γι' αυτό και την παρακολουθούν όλοι, μικροί και μεγάλοι. Ιδιαίτερα έλκει και ενθουσιάζει τη νεολαία, η οποία διακρίνεται για τον αυθορμητισμόν, δεν έχει πείρα του κόσμου και ο,τιδήποτε νέον την προσελκύει πολύ.

ΠΡΕΠΕΙ Η ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΚΟΙΤΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Το ερώτημα, κατά τη γνώμη μου, είναι ξεπερασμένο. Η τηλεόραση υπάρχει, έχει εισβάλει μέσα σε όλα τα σπίτια και τα παιδιά, για τα οποία έχουμε την ευθύνη, την κοιτάζουν όλα, αλλά λιγότερο και άλλα περισσότερο.

Αυτό είναι ένα αμετάτρεπτο και αναπότρεπτο φαινόμενο, ένα ρεύμα στο οποίο είτε το θέλουμε, είτε όχι, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε.

Ποιός μπορεί να είναι ο ρόλος μας στον τομέα αυτό;

Πριν απ'όλα, να επιχειρήσουμε να ορίσουμε με ακρίβεια τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της τηλεόρασης.

Έχουν πολλά γραφτεί με αφορμή τις βλαβερές επιδράσεις της τηλεόρασης και έχουν διατυπωθεί, τις περισσότερες φορές, πολλές υπερβολές.

Τι συμβαίνει ακριβώς και, πρώτα-πρώτα, στο επίπεδο της σωματικής υγείας.

Η τηλεόραση δεν καταστρέφει τα μάτια, αντίθετα με τη γενική αντίληψη που επικρατεί, ότι βλάπτει την όραση. Ένας οφθαλμίατρος θα σας εξηγήσει πως η τηλεόραση δεν έχει κανένα νοσηρό αποτέλεσμα πάνω στην όραση, μα αποκαλύπτει ελαττώματα που χωρίς αυτή θα μπορούσαν να περάσουν απαρατήρητα. Το κοίταγμα της τηλεόρασης αντιπροσωπεύει μια εντατική προσπάθεια. Το μάτι πρέπει γρήγορα να μετατρέψει χιλιάδες τελείες σε μια και μόνη εικόνα και να προσηλωθεί, για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, πάνω στο ίδιο φωτεινό ορθογώνιο.

Αυτή την προσπάθεια τα γερά, κανονικά μάτια ή ακόμα και τα μάτια, που παρουσιάζουν ένα οπτικό ελάττωμα, διορθωμένο με ματογυάλια καλά προσαρμοσμένα, μπορούν να την υποφέρουν μια χαρά, πολλές ώρες, χωρίς να νιώσουν την παραμικρή κόπωση.

Απεναντίας, μάτια που παρουσιάζουν ένα ελάττωμα, ακόμα και ελαφρό, βρίσκουν γρήγορα αυτή την προσπάθεια ανυπόφορη.

Όταν μια μητέρα σας λέγει: το παιδί μου τρίβει τα μάτια, κοιτάζοντας την τηλεόραση, νιώθει τσουξίματα, η τηλεόραση φταίει, εξηγηθείτε της πως καλά θα κάνει να συμβουλευτεί έναν οφθαλμίατρο που μπορεί να αποκαλύψει μια από τις τρεις συνηθισμένες αρρώστιες των ματιών: μυωπία, αστιγματισμό και πρεσβυωπία, που, χωρίς αμφιβολία, υπάρχει σε ελαφρότατο βαθμό, αφού δε γίνεται αισθητή στην καθημερινή συμπεριφορά του παιδιού, μα που θα την αποκαλύψει η οπτική προσπάθεια, που απαιτεί η τηλεόραση.

Βλέπουμε, συχνά, τα παιδιά να πλησιάζουν υπερβολικά το δέκτη. Στη στάση αυτή μπορεί να υπάρχουν δύο αιτίες πολύ ξεχωριστές. Πολλές φορές, όταν ο μικρός τηλεθεατής παδιάζεται με την ταινία που ξετυλιγεται μπροστά στα μάτια του, με μιαν ασυνείδητη επιθυμία να πάρει μέρος στη δράση, να νιώσει τον εαυτό του κοντά στους ήρωές της, πλησιάζει στη μικρή οθόνη.

Στην περίπτωση αυτή, είναι εύκολο να το τραβήξουμε σε μια θέση με μιαν απόσταση πιο κανονική όπου θα παρακολουθήσει άνετα την εκπομπή, χωρίς να αισθανθεί την παραμικρή στενοχώρια.

Μα, όταν παρατηρούμε πως ένα παιδί κοντοζυγώνει πάντοτε στην τηλεοπτική συσκευή, πως δυσφορεί, όταν το απομακρύνουμε από αυτή και πως ξαναζυγώνει, μόλις το μπορέσει, όσο το δυνατό πιο κοντά στην τηλεόραση,

τότε δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, πως το παιδί αυτό υποφέρει από οπτικές διαταραχές, ίσως από μυωπία και πρέπει να υποβληθεί σε οφθαλμολογική εξέταση.

Η ΚΟΠΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΙΝΟΥ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Τη Δευτέρα το πρωί παρατηρεί κανείς κουρασμένα πρόσωπα, παιδικά μάτια νυσταγμένα, που έχουν κοιτάξει πολλές ώρες, την τηλεόραση, την προηγούμενη βραδιά.

Εδώ η επέμβαση των γονέων είναι λεπτότατη.

Ωστόσο, μπορούμε να κάνουμε τα παιδιά να αισθανθούν πόσο δυσάρεστο είναι να νιώθουν τον εαυτό τους κουρασμένο και νυσταγμένο στην τάξη.

Πόσο καλά, αντίθετα, νιώθουμε τον εαυτό μας, πόσο φρέσκο και ευδιάθετο, όταν κοιμηθήκαμε νωρίς το βράδυ και πόσο ωραία ξυπνούμε το πρωί.

ΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Αυτά είναι, φυσικά, τα σπουδαιότερα.

Πολλοί έχουν, πολλές φορές μιλήσει για τις ζημιές που προξενούν στις νεαρές ψυχές, οι εικόνες με σκηνές βίας ή ερωτισμού. Οι εικόνες με σκηνές βίας μπορούν να τραυματίσουν τα παιδιά.

Μα πώς να ξέρουμε ποιές σκηνές βίας μπόρεσαν να εντυπωθούν στην ψυχή τους, πως έχουν αντιδράσει μπροστά σε τούτες ή σ'εκείνες τις εικόνες, ποιο θέαμα μπόρεσε ή δεν μπόρεσε να το τραυματίσει;

Ένα μικρό παιδί, που θα δει χωρίς να σουφρώνει τα φρύδια του σαράντα Ινδιάνους σκοτωμένους ταυτόχρονα, σ'ένα Γουέστερν, θα ταραχτεί, όταν δει το πρόσωπο ενός παιδιού ματωμένο από μίαν αιμορραγία της μύτης, ύστερα από μια γροθιά. Η ιδέα του θανάτου είναι ένα πράγμα πάρα πολύ αφηρημένο για ένα παιδί.

Απεναντίας, ξέρει τι είναι ο πόνος και νιώθει αυτό τον πόνο, που τα σημάδια του τα βλέπει πάνω σ'ένα πρόσωπο, ιδιαίτερα αν είναι το πρόσωπο κάποιου άλλου παιδιού όπως αυτό.

Σκεφτόμαστε, συχνά, να απομακρύνουμε τα παιδιά από τη μικρή οδόν κατά την προβολή ταινιών της «μαύρης σειράς», μα δε σκεφτόμαστε ποτέ να τα απομακρύνουμε από το οικογενειακό τραπέζι κατά την ώρα της τηλεοπτικής εφημερίδας, που τις περισσότερες φορές, μεταδίνεται την ώρα του φαγητού.

Κατά τη διάρκεια αυτών των προγραμμάτων επικαιρότητας, τους ρίχνουν απότομα πάνω στα μούτρα τους τα παιδιά του Βιετνάμ ή της Μπιάφρας, τους κρεμασμένους της Βαγδάτης ή τα δύματα μιας εξέγερσης ή ενός κατακλυσμού.

Όμως, τα μικρά παιδιά βρίσκουν πολύ γρήγορα τη διαφορά ανάμεσα στις εικόνες των αληθινών γεγονότων και στις εικόνες της φανταστικής ιστορίας και το αληθινό, το πραγματικό τα συγκλονίζει περισσότερο απ'ό,τι εμείς πιστεύουμε.

Υπάρχουν, επίσης, εκπομπές, που αν και προορίζονται για τους νέους, μπορούν να συγκλονίσουν και ν'αναστατώσουν τα πολύ μικρά παιδιά, όταν δείχνουν σκηνές, όπου ένα παιδί κακοποιείται.

Οι λίγο πιο ηλικιωμένοι τηλεθεατές, από οχτώ ως δέκα χρόνων, που μπορούν να παρακολουθήσουν τη ροή της πλοκής, δε συγκινούνται, σε υπέρμετρο βαθμό, από τη θλιβερή τύχη του ήρωά τους, από την οποία ξέρουν καλά πως θα βγει απείραχτος από όλες τις περιπέτειες, μα οι πιο μικροί, ανίκανοι, ακόμα να καταλάβουν όλη την ιστορία, δε βλέπουν παρά, μόνο, τη σκηνή της βίας και αυτό μπορεί να τους σφραγίσει ανεξίτηλα.

Για να μάθουμε από ποιές εικόνες, από ποιές σκηνές μπόρεσε ένα παιδί να επηρεαστεί, ακόμα και να τραυματιστεί, πρέπει να το αφήσουμε να εκφραστεί, για να αδυνατίσουμε, για να διορθώσουμε την επίδραση αυτού του κλωνισμού. Είναι σπάνιο ένα παιδί που έχει νιώσει μια βαθιά συγκίνηση να μη την εκφράσει στα γράμματά του και στις ζωγραφιές του.

«Παράθυρο ανοιχτό στον κόσμο», η τηλεόραση, παρά τα ελαττώματά της και τους κινδύνους που παρουσιάζει, είναι μια πηγή αστείρευτη εμπλουτισμού για το πνεύμα των παιδιών. Όταν, παραδείγματος χάρη, εκατοντάδες εκατομμύρια τηλεθεατές είδαν, ταυτόχρονα, σε άμεση μετάδοση, τρεις κοσμοναύτες να γυρίζουν γύρω από το φεγγάρι ποιος θα μπορούσε να αρνηθεί πως ακόμα και τα μικρά παιδιά ήταν ευαίσθητα στο μεγαλείο αυτής της περιπέτειας;

Ποιο βιβλίο, ποιά θαυμάσια αφήγηση θα μπορούσε να έχει μεγαλύτερη επίδραση πάνω στη φαντασία των νέων από το δέμα εκείνων των τριών ανθρώπων, που γύριζαν εκεί ψηλά στον ουρανό, τόσο μακριά από τη γη;

Πώς δε θα είχαν νιώσει, ακόμα πολύ αόριστα εκείνη την αδερφοσύνη όλων των ανθρώπων, που ενώθηκαν για μια στιγμή στην εναγώνια προσδοκία της επιστροφής των ναυτίλων του διαστήματος.

Η ανακάλυψη του κόσμου χάρη στην τηλεόραση έχει πολλές και διάφορες πλευρές: — Ανακάλυψη της φύσης.

Σκέφτομαι ιδιαίτερα τις εκπομπές του τύπου της ζωής των ζώων, στις οποίες τα μικρά παιδιά είναι πολύ προσκολλημένα. Το λιοντάρι ή ο ελέφαντας, τα αποδημητικά πουλιά ή οι κάστορες δεν είναι πια οι άγυχες εικόνες ενός βιβλίου, ούτε οι θλιβεροί ένοικοι του τεχνητού κόσμου ενός ζωολογικού κήπου μα ζουν μπροστά στα μάτια των μικρών παρατηρητών της ελεύθερης, άγριας και αληθινής τους ζωής.

— Ανακάλυψη των μακρινών χωρών.

Οι κάμερες γύρω από τον κόσμο είναι μια διαρκής πρόσκληση για ταξίδια.

Η γεωγραφία ζωντανεύει. Η Αφρική, η Αμερική δεν είναι πια αφηρημένα

ονόματα, μα συγκεκριμένες πραγματικότητες. Η θάλασσα, ο ωκεανός, οι ποταμοί κινούνται.

– Ανακάλυψη της πατρίδας, της αστικής ζωής για ένα μικρό αγρότη ή της αγροτικής ζωής για έναν μικρόν αστό.

– Ανακάλυψη της βιομηχανίας: Πρόσφατα δυο μικρά αγόρια επτά χρονών που κοιτάζαν δίπλα μου μια ταινία για τη βιομηχανία του γυαλιού φαίνονταν απόλυτα απορημένα κι έδεταιν πάρα πολλές ερωτήσεις:

– Γιατί λιώνει το γυαλί;

– Γιατί το κρατάει στην άκρη ενός ραβδιού; κ.λπ.... Χωρίς αμφιβολία, μια μέρα αυτά τα μικρά αγόρια θα επισκεφτούν ένα υαλουργείο, μα ύστερα από πόσα χρόνια;

Από τώρα, η τηλεόραση τους πρόσφερε μια γνώση παραπάνω.

Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑ

Το κοίταγμα της τηλεόρασης απαιτεί εντατική προσοχή στην οποία το παιδί υποτάζεται πρόθυμα, χωρίς να το αντιλαμβάνεται, όταν ενδιαφέρεται για το θέμα της εκπομπής που του παρουσιάζουν.

Στην τάξη, αντιλαμβανόμαστε πως ένας μικρός μαθητής δεν μπορεί να προσηλώσει την προσοχή του πάνω στο ίδιο θέμα περισσότερο από δέκα λεπτά ή από ένα τέταρτο της ώρας.

Αυτό το χρονικό διάστημα μπορεί να ξεπεραστεί, σε μεγάλο βαθμό, όταν ένας μικρός τηλεθεατής είναι μπροστά στο δέκτη κατά την προβολή μιας ταινίας, που προκαλεί ζωηρότατο ενδιαφέρον.

Τα ίδια ισχύουν και για την παρατηρητικότητα.

Στην τηλεόραση οι εικόνες παρελαύνουν γρήγορα και δεν ξαναγυρίζουν.

Το παιδί το συνειδητοποιεί αυτό και προσπαθεί να εγγράψει μέσα του όσο το δυνατό περισσότερες λεπτομέρειες όσο το δυνατό πιο γρήγορα.

Το πνεύμα του και τα μάτια του συνηθίζουν σ'αυτή τη γυμναστική και τα αποτελέσματα είναι συχνά εκπληκτικά.

Ο ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Και το λεξιλόγιο του παιδιού, χάρη στην τηλεόραση εμπλουτίζεται αρκετά.

Ακόμα και το πιο ανώδυνο ζωντανέμένο σκίτσο του φέρνει νέες ιδέες, νέες λέξεις, με τις οποίες θα διηγηθούν την ιστορία που παρακολούθησαν.

Είμαστε υποχρεωμένοι να αναγνωρίσουμε πως σε πολλά σπίτια οι οικογενειακές συνομιλίες, προπάντων εκείνες όπου οι μεγαλύτεροι απευθύνονται στα παιδιά, είναι, συχνότατα, πολύ κοινότυπες, πολύ μονότονες και περιστρέφονται πάντοτε γύρω από τα ίδια σπιτικά θέματα.

Η πιο μεγάλη ποικιλομορφία των δεμάτων που παρουσιάζονται πάνω στη μικρή οδόνη τους, τους επιτρέπει να μάθουν, χωρίς μάλιστα να το αντιλαμβάνονται, αρκετές καινούργιες λέξεις.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΔΕΡΦΟΣΥΝΗ

Μα υπάρχει κάτι σπουδαιότερο. Αν η τηλεόραση φέρνει, συχνότατα, αλίμονο, εικόνες με σκηνές βίας ανάμεσα στους ανθρώπους, δείχνει επίσης καλά σκηνές που βοηθούν τα παιδιά να ανακαλύψουν την αίσθηση της πανανθρώπινης αδερφοσύνης.

Τα παιδιά που βλέπουν να ζουν πάνω στη μικρή οδόνη άλλα παιδικά πρόσωπα από τον κόσμο ολόκληρο μαθαίνουν να τα γνωρίζουν καλύτερα και να τα αγαπούν περισσότερο. Καταλαβαίνουν τις διαφορές ανάμεσα στους τρόπους ζωής, μα ταυτόχρονα και τις ομοιότητες.

Μαντεύουν πως τα παιδιά από παντού, είτε σε αχυροκαλύβες ζουν είτε σε σπίτια με όλες τις ανέσεις, έχουν συχνά τις ίδιες χαρές, τις ίδιες λύπες και τις ίδιες ελπίδες.

ΝΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΑΣΤΕ ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Πρέπει να εκμεταλλευόμαστε τις νέες γνώσεις που η τηλεόραση μπορεί να προσφέρει στους μαθητές της. Να κοιτάζουμε τα προσεχή προγράμματα που ενδιαφέρουν τα παιδιά.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Το πρόβλημα της σχολικής τηλεόρασης είναι ένας ξεχωριστός τομέας. Να καθιερωθούν περισσότερα εκπαιδευτικά προγράμματα. Να διδάχουν το αρχαίο πνεύμα με τηλεοπτικές εικόνες και ταινίες από μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους. Να μεταφέρουν τους νέους στους χώρους όπου εμπνεύστηκαν και δημιούργησαν τα μεγάλα πνεύματα της παγκόσμιας διανοήσης. Να αναπτυχθούν θέματα για την ολοκλήρωση της προσωπικότητας και της οντότητας μέσα στην οικογένεια και την κοινωνία. Να μάθει τις δημοκρατικές διαδικασίες στην όλη του δραστηριότητα δηλαδή της συζήτησης, της κριτικής και της συλλογικής προσπάθειας, για την επίτευξη κοινών στόχων. Να αποκτήσει γνώσεις σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στις ανθρωπινες σχέσεις και αξίες. Να γνωρίσει τα διάφορα επαγγέλματα. Να καλλιεργήσει το έμφυτο δρασκευτικό συναίσθημα, να επιδιωχθεί η προσέγγιση της παλιάς με τη νέα γενιά και άλλα.

Οι περισσότερες από τις εκπομπές που παρουσιάζει η τηλεόραση είναι γενικά καμωμένες για να διασκεδάζουν τα μικρά παιδιά.

Ένα κανάλι για παιδιά και εφήβους με ειδικό πρόγραμμα από ποικίλα θέματα θα συνέβαλε πολύ στη μόρφωση, τη διαπαιδαγώγηση και την υχαγωγία των νέων μας.

Όσοι χειρίζονται τα θέματα της τηλεόρασης στη χώρα μας πρέπει να σκεφτούν την ευθύνη έναντι της ελληνικής οικογένειας, έναντι της εθνικής και πνευματικής κληρονομιάς και έναντι αυτού τούτου του μέλλοντος της πατρίδας μας.

Η τηλεόραση είναι από τα καταπληκτικότερα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνικής. Αλλά, όπως αυτά κλείνουν συγχρόνως μέσα τους τον παράδεισον και τη κόλαση, έτσι και η τηλεόραση δύναται να ξυπνήσει τον άνθρωπο, είναι δυνατόν όμως και να τον αποβλακώσει.

Στα χέρια έμπειρων και ειδικών μπορεί να εξυπηρετήσει την κοινωνία, τη σπουδάζουσα νεότητα, χωρίς να διαστρέφει και να προβάλλει το έγκλημα.

Είναι επίσης απαραίτητο να συσταθεί μια ανώτερη επιτροπή ελέγχου της τηλεόρασης από επιστήμονες και ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών, κοινωνιολόγους, ψυχολόγους και παιδαγωγούς, πρόσωπα αδιάβλητα, τα οποία θα εποπτεύουν και θα ελέγχουν τα προγράμματα.
